

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad descendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Secunda pars

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](#)

qui erat super tributa, mississet, lapidavit eum omnis Israël. 1. Reg. 12. v. 18. Pari modo trucidarunt Zachariam Barachiam filium, juxta Regis Joas mandatum, in atrio domus Domini, 1. Reg. 12. v. 18.

Sie hi veltigiis parentum infistere, eo quae probare volunt, se filios esse eorum, qui Prophetas occiderunt. Matth. 23. v. 31.

Hic scuteris vel teipsum, utrum & ipse cum iudeis lapides corripueris, & veritatem persecutus fueris?

Hoc multifariam fit.

1. In sensu proprio, & quidem

1. Directe, sicut Cain fratrem Abelum interfecit, Gen. 4. v. 8. Sieut adhuc hodiè Pontifex, cum affeclis suis, Evangelicos perimendos vult, juxta illud: Venite, & dispergamus eos, ne sint gens, & non memoretur nomen Lutheri ultra, Psalm. 83. v. 5. Unde Palingenius Poëta Pontificius sic scribit:

Clemens Martinum cupiens abolere Lutherum,

Non disputando aut subtilibus Argumentis,

Sed ferro atq; armis mavult sua jura tueri,
Pontifices nunc arma juvant, sunt cætera
nugæ.

2. Obligatio, per varias technas, quando Evangelici apud Imperatorem, Reges Electores, & alios Imperii ordines decolorantur, quod falsò Christianorum nomen obtineant, sicut Bellarminus expressè scribit, nullum inter Evangelicos esse bonum, quod sàpè apud imperitos fidem invenit. Unde Siracides c. 28. v. 15. 21.

2. In sensu mystico. Quod ab iis fit, qui nomine Christianorum gloriantur, at veritatem ferre nequeunt, hi ob peccata reprehensi, lapidibus sàpè ecclesiae ministrum impetunt; lapide modò diffamatio[n]is, dum

ut seditionis eum traducunt, quod Eliæ accidebat, 1. Reg. 18. v. 17. modò *lapide retaliationis*, dum vindictam adversus eum meditantur, Sir. 10. v. 6. modò *lapide relegationis*, ut eum ab officio removeant, & in exilium mittant, quod Amos loquitur, Amos. 7. v. 13.

Utrumque grande peccatum est. Genuini Christiani caveant sibi ne illud committant, Qui enim eos tetigerit pupillam oculi Dei tangit, Zach. 2. v. 8. Deus iis facilè refugium procurare potest, ut in die malorum protegantur, Psalm. 27. v. 5. à superbia malorum, Psalm. 31. v. 21. ut Jeremias, c. 38. Persecutores autem eorum à portu & perfugio excludentur, quando conscientia malefactorum eos exagitabit; sed licet de cubiculo in cubiculum abscondant se, 1. Reg. 22. v. 5. & montibus dicant, cadite super nos, & absconde nos, Apoc. 6. v. 16. tamen protrahentur, & pœnas dabunt, interitum æternum, à facie Domini, & à gloria virtutis ejus. 2. Thess. 1. v. 7.

Secunda pars.

Progrediemur nunc ad alteram partem, χριστιανισμον, sive notitiam Christi, meditaturi. Hic nobis proponitur in Evangelio hoc:

1. *Tanquam Exemplar sanctitaris*, qui solus in veritate dicere potest, quis vestrum arguet me de peccato?

Scimus, peccarum duplex esse:

1. *Originale*, in quo concipiuntur, & nascimur, Psalm. 51. v. 7. Job. 14. v. 4. Unde Adam post lapsum filios genuit, non ad Dei, sed suam imaginem. Gen. 5. v. 3.

2. *Actuale*, quod perpetramus, cogitationibus, verbis, & operibus, omittendo & committendo, à quo renati quoque non omnino exclusi, juxta illud Rom. 7. v. 21.

Sed de Christo dicere verè possumus, quod

Dominica Iudica.

152

ab utroque, tam originali, quam actuali immunois sit, ideo vocatur, sanctus sanctorum, Dan. 9. v. 24 qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus. 1. Pet. 2. v. 22. Hujus innocentiae suæ in passione ab ipsis hostibus, præclara testimonia impetravit. *Iudas* ait: Peccavi, tradens sanguinem justum. Matth. 27. v. 4. *Vxor Pilati*, mariatum monet: Nihil tibi, & justo illi; multa enim passa sum hodie in somnis, propter eum, Matth. 27. v. 19. *Herodes* ueste alba eum induit, in testimonium innocentiae, Luc. 23. v. 12. *Centurio sub cruce*, concionem ei funebrem habuit, hisce verbis: Vere hic homo justus erat. Et omnis turba eorum, qui simul aderant, ad spectaculum istud, & videbant, quæ siebant, percutientes pectora sua, revertebantur. Luc. 23. v. 48.

Hæc probe observabimus;

1. *Ratione solatii.* Nos omnes declinavimus, non est, qui faciat bonum, non est, usque ad unum. Psalm. 14. v. 3. ideoque omnes damnandi esse mus, nisi Christus in mundum venisset, & innocentia sua peccata nostra expiasset: ipse enim factus est nobis, sapientia à Deo, & justificatio, & redemptio, 1. Cor. 1. v. 30. Quod itaque hic nobis desit, in nobis non querere possumus, & licet quereremus, in nobis tamen non invenire licet. Omnis enim justitia nostra est sicut pannus menstruatæ. Esa. 64. v. 6. sed de Christi plenitudine accipere oportet gratiam pro gratia. Joh. 1. v. 16. Sic enim Deo, patri cœlesti placuit. Col. 1. v. 19. 20.

2. *Ratione exempli.* Licet enim Christum in sanctimonia plane adquare non valeamus, attamen imitatores ejus esse debemus, & quantum fieri potest, sanctimo-

nis operam dare, sine qua nemo videbit Dominum, Heb. 12. 14.

Præprimis observare hoc debent ministri Ecclesiæ, ut & Christiani magistratus, ut dicere possint cum Paulo: Estote imitatores mei, sicut ego Christi. Nam Regis ad exemplum totus componitur orbis. Vide Sir. 10. v. 2.

II. *Tanquam Doctor veritatis.* Si veritatem dico, quare vos non creditis mihi? Per veritatem nihil aliud intelligit, quam verbum suum salvificum, quod è sinu patris prolatum, haec tenus docuerat. Joh. 1. v. 18. Sicut enim ipsa veritas est, Joh. 14. v. 6. nec mentiri potest, Hebr. 6. v. 18. sic quoque verbum ejus est verbum veritatis, Joh. 17. v. 17. Ideo dicit coram Pilato: Ego in hoc natus sum, ut testimonium perhibeam veritati. Joh. 18. v. 37.

Quandocunque ita controversiæ in religionis negotio oriuntur, non melius eas dijudicare possumus, quam si ad normam infallibilem, verbum ejus, eas revocemus, quicunque hanc regulam secutifuerint, Pax super illos, & misericordia. Gal. 6. v. 15.

Alias verum est, omnishomo mendax, Psal. 116. v. 11. Sed Christus est verus Deus, & vita æterna, 1. Joh. 5. v. 20. Omnes promissiones Dei, in ipso sunt etiam, & in ipso sunt Amen. 2. Cor. 1. v. 20.

In serviat hoc nobis.

1. *Ad refutandum illos*, qui posthabita cœlesti veritate, docent, quæ non oportet, turpis lucrigratia, Tit. 1. v. 11. His Christus itidem dicit: Si veritatem dico, quare vos non creditis mihi? *Judæi, Turcae, Ethnici, Arriani, Photiniani, & Anti-Trinitarijali* abnegant SS. Trinitatem. Hoc inde est, quia Christus non

cre-

credunt, qui in nomine Patris, Filii & Spiritus sancti baptizari jussit.

Pontifici non per solam fidem, sed per operum merita cœlum acquirere satagunt, unde hoc? quia non credunt verbo Christi, Joh. 3. v. 16.

Reformati in SS. cœnâ nihil præter nudâ symbola, panem & vinum esse, arbitrantur, quibus beneficia Christi, per passionem parta nobis adumbrentur. Quod non statuerent, si verbis institutionis, quæ Christus locutus est, inhärerent, & crederent Matth. 26. v. 26. Marc. 16. v. 24.

Nostrum proinde est, omnem intellec-tum in captivitatem redigere, in obsec-quium Christi, 2. Cor. 10. v. 5. Beat enim qui non vident, & credunt, Joh. 20. 5.

2. Ad dehortandum. O quam multi in-veniuntur, qui verbum Dei susq; deq; ha-bent, & suo arbitratu vivunt, non perpen-dentes, quod securis ad radicem arborum posita sit. Matth. 3. v. 10. Hi Christum an-diant: Si veritatem dico, quare vos non cre-ditis mihi? Durum eis erit adversus stimu-lum calcitrare, Act. 9. 7. Joh. 12. 48.

3. Ad consolandum. Inveniuntur, qui à Satâ territi, animum despondent, persua-si, quod iniquitas major sit, quam ut remit-tatur, ut Cain, Gen. 4. 13. Cum tamen clara-m Christi promissionem habeant: Qui venit ad me, non ejiciam foras, Joh. 6. 37. Et sciant, filium hominis non venisse ani-mas perdere sed servare, Luc. 9. 56. Si veri-tatem auditis, quare non creditis? Pecca-tum absolutè non damnat, alias nemo salva-retur, 1. Reg. 8. 46. Sed quando incredulitas & perseverantia accedunt, Hebr. 10. 29. tum demum damnatio consequitur, Joh. 3. 18.

Alii crucem iniquo animo ferunt, præ-sortim sua luxuria diu differtur, & Deus dor-

mire videtur. Sed quid ait Christus? Non relinquam vos orphanos, Joh. 14. v. 18. Ne turbetur cor vestrum, Joh. 14. 27. Ego vo-biscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem seculi, Matth. 28. v. 20. His verbis solatio plenissimis inhärere debemus, ne Christus causam habeat quere-lam suam repetendi: Si veritatem dico vo-bis, quare vos non creditis mihi? Expecta Dominum, Psal. 27. v. 14. Veniens ve-niet & non tardabit, Hab. 2. v. 3. Nec pa-tietur nos tentari supra id, quod possumus, 1. Cor. 10. v. 13. quin tandem ab omni malo liberabit, 2. Tim. 4. v. 18.

III. *Tanquam pater eternitatis.* Dicit enim ad Judæos: Amen, Amendico vobis, antequam Abraham fieret, ego sum. Quæ verba non intelligenda sunt de humanâ e-jus naturâ, hanc enim in plenitudine tem-poris adsumsit, Gal. 4. v. 1. sed de divinâ, quæ ante Abramum, & ab aeterno fuit. Hinc vocatur, pater eternitatis, Esa. 9. v. 6. cuius egressus ab initio, à diebus æternitatis, Esa. 9. v. 6. cuius egressus ab initio, à diebus æternitatis, Mich. 5. v. 2.

Sic Christus est pater eternitatis, sive aeternus salvator,

1. *Subjectivè.* In principio enim erat ver-bum, Joh. 1. v. 1. Apoc. 22. v. 13.

Est hoc infallibile argumentum, quo Hæreticos, qui aeternam Christi Deitatem abnegant, refellere possumus. Quodsi enim ante Abramum fuit, cum patre & spiritu sancto aeternus Deus erit, unum enim hi sunt, 1. Joh. 5. v. 7.

Et quia ejusmodi salvatorem habemus, qui aeternus est, mundum hunc transitoriu-diligere non debemus, ut Demas, 1. Tim. 4. v. 10. sed thesaurizare thesauros permanen-tes in cœlo, Matth. 6. 20. Joh. 2. 26.

Dominica Palmarum.

2. Effectivè, per verbum suum, de quo ait : Amen, dico vobis, si quis sermonem meum tervaverit, non gustabit mortem in æternum. Aliàs dicitur :

Contra vim mortis non est medicamen
in hortis.

Sed hic nobis Christus monstrat veram panacæam, quâ nos præservare possumus, ne mors temporalis nobis amara sit, Sir. 41, 1. sed somnus placidus fiat, Joh. 11, 11.

Præservare quoq; nos possumus, ne spiritualis mors nobis noccat; sed sicut in Baptismo Christum induimus, Gal. 2, v. 27. Sic cum Stephano cœlos apertos videmus, Act. 7, 56. & impetramus salutem à modò, quam primū anima è corpore migrat, Apoc. 14, 13.

Ethnici de hâc arte nihil neverunt, ideo Imperator Septimius Severus, jam mori-

bundus dicebat : *Omnia fui, omnia habui, sed jam mihi nihil prodest.*

Aristoteles in agone exclamabat: *O ens entium miserere mei!* Cui discipuli ejus respondebant: *Qui suscipit animas Philosophorum, suscipiet etiam tuam.*

Nos habemus verbum Christi, quod est verbum vitæ, Joh. 6, v. 68. & medicina, quæ omnia sanare potest, Sap. 16, v. 12. Diligamus itaque illud super millia auri & argenti, Psal. 119, v. 72. Sic Jesus Servator nos vicissim amat, & in fine vitæ instaurabit, confortabit, roborabit, fundabit, 1. Pet. 5, v. 10. Ut in virtute ejus strenuè vincere, & per mortem in vitam transire possimus. Quod nobis omnibus ex gratia concedere dignetur, Deus ter Opt. Max. per Jesum Christum, Amen.

Dominica Palmarum.

Concio de Cœna Domini.

EXORDIUM.

Cum Eleasar servus Abraham senior, formosam Rebeccam ad fontem offendisset, animadversò, illam hanc fore, quam Deus heri sui filio Isaaco præparasset, dedit ipsi inaurum auream, cùjus pondus erat dimidium scili. Hæc artha erat, quâ eam quasi alligare, & amorem in corde ejus accendere & conservare volebat, Gen. 24, v. 22.

Hac historia elegantem nobis Allegoriam suppeditat.

Deus, cœlestis ille pater, adhuc hodie Eleasaro suos emittrit, qui sùt fideles Ecclesia ministri & pastores, ut filio suo Jesu Christo despondeant & exhibeant sponsam ca-

stam, 2. Cor. 11, v. 2. quam in iudicio & iustitia, in misericordia & in miserationibus sibi desparsare vult, Os. 2, v. 19. Hanc ob causam illis concredidit:

1. Inaurum auream, h. e. verbum suum salutiferum, quod idèo prædicatur, ut audire, nec modo audire, sed & in corde fideliter conservare debeamus. Ex auditu enim fides est, Rom. 10, v. 17. sine fide verò impossibile placere Deo, Hebr. 11, v. 6. propterea non inconcinnè inauris aurea dicitur, quam super millia auri & argenti aestimeramus, Psalm. 119, v. 27. Argentum enim & aurum non valebit nos liberare in die furoris Domini, Ezech. 7, v. 19. sed

ver-